

**UCHWAŁA NR XXI/119/2023
ZGROMADZENIA ZWIĄZKU MIĘDZYGMINNEGO "EKO-PRZYSZŁOŚĆ"**

z dnia 14 grudnia 2023 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na uchwałę nr IX/51/2020 Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Eko-Przyszłość” z dnia 26 listopada 2020r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1. Zobowiązać Zarząd Związku Międzygminnego „Eko-Przyszłość” do udzielenia odpowiedzi na skargę z dnia 11 września 2023r. przekazaną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o syg. akt II SA/Go 667/2023 zgodnie z załącznikiem do niniejszej Uchwały oraz do występowania w imieniu Zgromadzenia Związku przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gorzowie Wielkopolskim oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym a także do udzielenia dalszych pełnomocnictw w przedmiotowej sprawie.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Związku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Zgromadzenia Związku
Międzygminnego "EKO-
PRZYSZŁOŚĆ"

Jacek Milewski

Załącznik do uchwały Nr XXI/119/2023
Zgromadzenia Związku Międzygminnego "EKO-PRZYSZŁOŚĆ"
z dnia 14 grudnia 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wielkopolskim
ul. Dąbrowskiego 13
66-400 Gorzów Wielkopolski
Strona Skarżąca :

Organ:

Związek Międzygminny „EKO- PRZYSZŁOŚĆ”
ul. Arciszewskiego 10
67-100 Nowa Sól
Reprezentowany przez
Radcę Prawnego Annę Ossowską
Ul. Grottgera 6a/13
60-757 Poznań

ODPOWIEŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.), zwanej dalej p.p.s.a., Związek Międzygminny „EKO-PRZYSZŁOŚĆ” wykonując zobowiązanie sądu z dnia 14 listopada 2023 r. (odebranego 16 listopada 2023 r.) przekazuję odpowiedź na skargę wraz z aktami sprawy, w tym zaskarżoną uchwałą wraz z załącznikami i protokołem posiedzenia na którym została podjęta.

Działając w imieniu Organu, wnoszę o:

1. Odrzucenie skargi,
ewentualnie w razie nieuwzględnienia pkt 1, wnoszę o:
2. oddalenie skargi w całości;
3. przeprowadzenie rozprawy;
4. zasądzenie od Skarżącego na rzecz Organu zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 11 września 2023 r. Skarżący działając na podstawie art. 53 § 2a p.p.s.a. zaskarżył § 5 pkt 4 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gmin uczestników Związku Międzygminnego „Eko-Przyszłość” stanowiącego załącznik do Uchwały nr IX/51/2020 Zgromadzenia Związku Międzygminnego „Eko-Przyszłość” z dnia 26 listopada 2020 r. jako sprzeczny z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (dalej u.c.p.g.) i wniósł o jego uchylenie. W piśmie precyzującym z dnia 31 października 2023 r. Skarżący wskazał, iż kwestionowany zapis Regulaminu „nakłada nieodwołalny obowiązek wystawiania pojemników na odpady przed bramkę bez względu na to czy jest miejsce, kto jest właścicielem tego miejsca i czy warunki zdrowotne właściciela nieruchomości pozwalają na przenoszenie pojemników z odpadami”. Zdaniem Skarżącego Organ przekroczył uprawnienia wynikające z przepisu kompetencyjnego, co powinno skutkować uchyleniem zaskarżonego zapisu Regulaminu.

W pierwszej kolejności, należy wskazać iż w związku ze skierowaniem skargi bezpośrednio do tut. Sądu, z naruszeniem art. 54 § 1 p.p.s.a. oraz brakiem przekazania skargi przez Sąd do właściwego organu, skarga nie została skutecznie wniesiona. Zgodnie z Postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 sierpnia 2014 r., sygn. akt II FSK 2054/14 „W postępowaniu sadowoadministracyjnym środek zaskarżenia jest skutecznie złożony, jeżeli zostanie złożony w organie, który wydał objęty zaskarżeniem akt. W myśl art. 83 § 3 p.p.s.a. oddanie pisma w polskim urzędzie pocztowym lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Moment wniesienia środka zaskarżenia został przez ustawodawcę utożsamiony z momentem oddania pisma w urzędzie pocztowym, będącego formą doręczenia dla takiego środka zaskarżenia, ale aby to oddanie pisma w urzędzie pocztowym odniosło skutek prawnoprocesowy kluczowe jest spełnienie wymogu wskazanego w art. 54 § 1 p.p.s.a., czyli zaadresowanie go do organu administracyjnego, którego działanie, bezczynność lub przewlekłość są przedmiotem skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego.” Orzecznictwo w przedmiocie sposobu skutecznego wniesienia skargi jest jednolite. Dla skutecznego zachowania terminu i wniesienia środka zaskarżenia konieczne jest dokonanie tej czynności za pośrednictwem organu. „W sytuacji wniesienia skargi bezpośrednio do sądu administracyjnego, o zachowaniu terminu do wniesienia skargi decyduje data nadania tej skargi przez Sąd na adres właściwego organu administracji publicznej, gdyż to właśnie przez złożenie skargi do organu następuje wszczęcie postępowania sadowoadministracyjnego. Wprawdzie żaden z przepisów ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wprost nie przewiduje obowiązku Sądu przekazania do organu skargi błędnie skierowanej, to jednak takie działanie jest podejmowane celem nadania jej właściwego biegu. Nie oznacza to jednak, że strona nie ponosi konsekwencji prawnych wynikających z tego, że skarga nie została złożona zgodnie z wymogami ustawy.” (Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 grudnia 2015 r., II OSK 2981/15).

W przypadku uznania przez Sąd, iż skarga została złożona skutecznie, wskazuję, iż Organ nie zgadza się ze stanowiskiem przedstawionym przez Skarżącego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.c.p.g. Rada gminy uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W niniejszej sprawie kompetencja ta należała do Zgromadzenia Związku na podstawie art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Ustawodawca w art. 4 ust. 2 u.c.p.g. szczegółowo określił zagadnienia jakie muszą regulować podejmowane regulaminy. Jednym z obowiązków Zgromadzenia Związku było ustalenie rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym (art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g.). Wyrazem wypełnienia tego ustawowego obowiązku był między innymi zapis § 5 pkt 4 Regulaminu o następującej treści: „na obszarze zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej właściciel pozbywa się odpadów komunalnych poprzez wystawienie pojemników lub worków z tymi odpadami w terminie określonym harmonogramem przed wejście na teren nieruchomości, lub pozostawienie otwartego ogrodzonego miejsca, jeżeli w nim są gromadzone odpady komunalne zapewniając do nich dostęp operatorowi/przedsiębiorcy z ulicy”.

Skarżący opierając się na przytoczonych w skardze wyrokach kwestionuje przedmiotowy zapis, twierdząc iż Zgromadzenie Związku nie mogło zobowiązać właścicieli nieruchomości do wystawiania pojemników i worków w dniu odbioru odpadów w określonych miejscach. Jak wskazuje strona przeciwna „nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku umiejscowienia pojemników w określonym miejscu i na określonym terenie w sposób nieuzasadniony prowadzi do ingerencji w prawo własności nieruchomości (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 30 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Ol 79/21)”. Zdaniem Organu, takie stanowisko Skarżącego jest w całości błędne i wynika z niewłaściwej interpretacji zapisów Regulaminu.

Zaskarżony przepis § 5 pkt 4 Regulaminu nie zobowiązuje właścicieli nieruchomości do umiejscowienia pojemników w wyraźnie wskazanym miejscu. Nie nakłada on obowiązku umieszczenia pojemników i worków poza terenem nieruchomości, ani nie przewiduje również jakiegokolwiek rygoru zaniechania odbioru odpadów. Wprowadzony w Regulaminie zapis precyzuje jedynie cel przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g., którym jest faktyczna możliwość odbioru odpadów. Oczywistym jest że operator czy przedsiębiorca zobowiązany do odbioru odpadów na podstawie zawartej umowy, nie będzie w stanie skutecznie odebrać odpadów, jeśli będą one umieszczone na zamkniętym i niedostępnym terenie właściciela. Z tego względu, zapis Regulaminu wskazuje jedynie, że właściciel powinien umożliwić dostęp do pojemników i worków operatorowi/przedsiębiorcy z ulicy. Sformułowanie „wystawienie pojemników lub worków z tymi odpadami w terminie określonym harmonogramem przed wejście na teren nieruchomości” nie precyzuje czy ma być to teren nieruchomości czy też pasa przydrożnego, co było głównym przedmiotem rozważań Sądów w przytoczonych przez Skarżącego orzeczeniach. Sformułowanie „przed wejściem na teren nieruchomości” zostało użyte z uwagi na ochronę prawa własności właścicieli.

Taki sposób pozbywania się odpadów powoduje, iż operator czy przedsiębiorca nie będzie zmuszony do nieuprawnionego wejścia na zamknięty teren nieruchomości. Co więcej, Skarżący zdaje się nie dostrzegać dalszej części uregulowania § 5 pkt 4 Regulaminu, który wskazuje że pojemniki i worki mogą pozostać w otwartym ogrodzonym miejscu (tam gdzie są przechowywane). Analiza kwestionowanego przez Skarżącego zapisu (w całości) prowadzi do wniosku, iż nie został przekroczony zakres delegacji ustawowej. Wprowadzona regulacja nie ingeruje jak wskazywała to strona przeciwna „w prawo własności podmiotów będących właścicielami nieruchomości stanowiących pas drogowy dróg dojazdowych do nieruchomości”, chociażby z tego powodu iż Regulamin nie nakazuje umieszczania pojemników i worków poza terenem nieruchomości właściciela. Kwestionowany zapis odnosi się jedynie do potrzeby umieszczenia odpadów przed wejściem na teren nieruchomości i umożliwienie dostępu do pojemników z drogi. „Teren nieruchomości” nie oznacza w tym przypadku wytyczonych granic gruntu, które objęte są prawem własności właściciela odpadów, a zamknięty teren nieruchomości, do którego wstęp jest niemożliwy. Wprowadzone uregulowanie realizuje jedynie poprzez uszczegółowienie cel art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g., którym jest faktyczna możliwość odbioru odpadów.

Wskazać należy, iż inne zadania ciążyą na ustawodawcy, a inne na organach samorządu terytorialnego. Doprecyzowanie przez prawodawcę lokalnego sformułowań zawartych w delegacji ustawowej na potrzeby określenia celów, które mają zostać osiągnięte poprzez wprowadzenie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (np. art. 4 ust. 2 u.c.p.g.), nie może być jednocześnie utożsamiane z przekroczeniem delegacji ustawowej. Czym innym jest ogólne wskazanie przez ustawodawcę zamierzonego celu, a czym innym określenie konkretnych zasad (instrumentów) do osiągnięcia wskazanego celu. (Wyrok WSA w Lublinie z 20.05.2021 r., II SA/Lu 77/21).

Wyżej przedstawione stanowisko Organu podzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 20 maja 2021 r. sygn. akt II SA/Lu 78/21, wskazując iż „Nakazywanie zmiany miejsca pojemnika lub worka przed określoną godziną i jego wystawiania w sposób umożliwiający dostęp do niego mieści się w szeroko rozumianych warunkach rozmieszczania pojemników i worków, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g. Podobnie ocenić należy nakaz otwierania ogrodzonych i zamykanych na klucz altan śmietnikowych i tym podobnych miejsc. Obowiązek taki dotyczy bowiem również zagadnień związanych z rozmieszczeniem na terenie nieruchomości pojemników i worków. W delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy o czystości i porządku w gminach mieści się upoważnienie rady gminy do określenia miejsc umieszczenia pojemników, dostępu do pojemników dla odbiorcy odpadów, wystawiania pojemników w dniu odbioru przed wejściem na teren nieruchomości czy obowiązek utrzymania pojemników na odpady w dobrym stanie technicznym i higienicznym. Wskazane zapisy w Regulaminie nie stanowią - wbrew zarzutom skargi - rozszerzenia zawartego w ustawie obowiązku, a określają jedynie wymagania i konkretyzują je w tym zakresie. Dodatkowo należy wskazać, że w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy upoważniono radę gminy do określenia również wymagań w zakresie sposobu pozbywania się z nieruchomości odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych. W tym kontekście zapisy z § 8 ust. 1 pkt 1 i 2 regulaminu stanowią uszczegółowienie wymagań związanych ze sposobami pozbywania się odpadów komunalnych z nieruchomości. W istocie te postanowienia uszczegółwiają więc także ogólne zasady pozbywania się z nieruchomości odpadów komunalnych.”

Wobec powyższego, wnoszę o oddalenie skargi w całości.

Załączniki:

1. odpowiedź na skargę,
2. zaskarżona uchwała wraz z załącznikami i protokołem posiedzenia na którym została podjęta,
3. uchwała Zgromadzenia Związku w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę,
4. pełnomocnictwo, uchwały o powołaniu członków zarządu związku podpisujących pełnomocnictwo oraz statut związku.

Uzasadnienie

W związku ze skargą z dnia 11 września 2023r. na uchwałę Zgromadzenia Związku Międzygminnego Nr IX/51/2020 z dnia 26 listopada 2020r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gmin uczestników Związku Międzygminnego „Eko-Przyszłość” przekazanej przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim, Zarząd Związku zostaje zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na powyższą skargę i przekazanie jej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim a także do reprezentowania Zgromadzenia Związku przed sądami wszystkich instancji w przedmiotowej sprawie.

Przewodniczący Zarządu
Związku Międzygminnego
„EKO-PRZYSZŁOŚĆ”

Grzegorz Wiatar

